

p[ro]bat[ur] p[re]s[entia] a consilatu repente abdicatus est. Quid  
 haec ignominia Cornelli turpius, aut detestabili[us]  
 in ueniri pot[est]. Quid dicam de impudicissimo adules  
 centi. O. fabij maximo alobrogi filio, qui cum in  
 tam misiam, et perulentissimam ageret. no[n] sibi  
 p[ro]fuit paterna claritas. q[uod] sibi O. pompeius pre  
 tor urbanus ad instar furiosi bonis idiceret. Quid  
 dicam de nepote O. hortensij iuri q[ui] in ciuitate ita  
 auar[us], et eloquentia clarissimu[s]. qui ad tantu[m] uite  
 deducto luxu atq[ue] libidine dehitus est: ut medijs  
 ilupnarib[us] pu[er]i pene impudencia p[ro]stituerit. pu  
 tas ne. O. Cornelli hos nobiles e[ss]e appellandos:  
 quor[um] uita eo misima fuit. quo p[ro]stancius no  
 mine nobilitatis exonerunt. Quid si hij maximo  
 suor[um] egregia facta p[ro]dicauerint. Quid si p[ro]p[ri]a ima  
 gines ostendent, aut domesticas educationes co  
 memorauerint. An putas id quicq[ue] laudis eor[um]  
 flagitijs aserere. aut no[n] tunc recus[us] dices turpi  
 tudine suam detestatos. quo iustis ex[em]p[li]s q[ui] ante  
 oculos habeant. miserece nequiter deseruerunt.  
 nec illum censo meritum talibus liberis bene  
 ficijs p[ro]p[ri]um honesta in re. p[ro]p[ri]a deberi. q[uod]  
 illi erant ornamentu[m] ciuitatis erant. hi uero turpi  
 ssima fex et labes i[us]t[iti]e. p[ro]p[ri]a illi q[ui] patrie, et hono  
 rem atq[ue] q[ui] incolumitate[m] aserebant. hi uero sepe  
 dederunt, et picula ciuium conglutinabant. Illi  
 et lurijs cladib[us] collam arimantes p[ro]p[ri]a, aut dubi  
 is q[ui] p[ro]p[ri]is mutantem iustit[ia]m atq[ue] industria  
 liberabant. hi uero atq[ue] placanta, ac requiescentes  
 scelere, ac nequitia turbare, ac peruertere eniteba  
 tur. O. uahia igitur si immoderata ciuitate tali  
 um hominu[m] merita. Nun facis foret. r. p. hu  
 iusmodi ambuscare. Nun eor[um] et parentib[us]  
 dilaus no[n] genuisse. si ad eor[um] a[n]i[m]a[m] talium libe